

אבל האם העליונה היא בקשר, שלא פרחת מכל העופות של מעלה, והכגפים שלה הם מסוף עולם ועד סוף העולם, ובשביליה נאמר (דברים לט) בקשר לעיר קנו, וזה ירושלים. ועליו נאמר (שם טט) כי יקרא קן צפור. שהקן שלה היא ירושלים של מעלה, וכן הczפורה ירושלים של מטה. אשרי הפה שהוא סקון שללה. אשרי התורה והhaftפה שהיא קן שלה. אשרי הנשמה שהיא סקון שלה. שבחהיא מקוננת שם, לא פוחתת מכל המקטרנים של העולם.

משמעות זה נקראת נשמת כל חי. היא מקוננת בתפלת השבת, וצדיק מה cedar שלו נקראת יום השבעי, כשמוחשבים הימים מהאמ העליונה, והיא ביום הראשון של פסח, ביום הראשון של סוכות. והשכינה התחזקה חג שמבי עצרת, והוא יום מפן תורה, והוא יום הקפורים. כל התפלות של כל השבות והימים הטובים צרים כימים לעשות אותן. וזהו שאמר הפסוק (ויקרא כט) אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקרו אחים במועדם. מה זה מועדם? האם העליונה. וצרייך להכליל בה עשר ספירות.

ובשידא עולה, היא עולה על העמוד האמצעי. ומשמעות זה אמר שלמה משליחך דרך הגיש בשים. עוזה שם דרך ולא נודעת בו אלא לבعلה. וידע אדם עוד את אשתו. אלא שמעלה אותו עטרה על ראשו, תפליין על הראש. וכשעולה, כמה צבאות עולמים עמה. וכשישוררת, כמה צבאות יורדים עמה, ונקראו נשמות יתרות שירושלים העם הקדוש, ובhem יש לישראל מנוקה בשבותם ומים טובים.

אבל אם עלה אני בנשרא שלא דחילת מכל עופין דלעלא. וגדפין דיליה אונין מסוף עולם ועד סוף עולם. ובגינה אתרمر (דברים לט יא) בקשר לעיר קנו, וזה ירושלים. ועליה אתרمر (שם ככז) כי יקרא קן צפור. (דף זקב ע"א) קן דיליה אידי ירושלים דלעתא. ורקן דצפור ירושלים דלעתא. זכה פומא דאייהו קן דיליה. זכה אוריתא יצלוֹתא דאייהי קן לה. זכה נשמתא דאייהי קן דיליה. דבר אידי מקננא פמן לא דחילת מכל מקטרגין דעלמא.

ובגין דאatakria נשמת כל חי, אידי מקוננת בצלותא דשבת וצדיק. מטריא דיליה אתקורי יום השבעי בד חשבין יומין מאימא עללאה. ואידי יומא קדמאה דפסח. ויומא קדמאה דפסכות. ושבינתא תפאה חג שמיני עצרת ואידי יום מתן תורה ואידי יום הפסחים. כל צלותין דכל שבנות ויוםין טבין צריכין למצבד ליה. וזה אידי דאמר קרא (ויקרא כג א) אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקרו אחים במועדם. מי מועדם. אימא עללאה. וצרייך לאבל לא בה עשר ספירות.

ובבד אידי סליקת, אידי סליקת על עמידא דאמצעתה. ובגין דא אמר שלמה (משלי יט) דרך הגיש בשים. עבידת אורחא פמן ולא אשתמוֹדעת ביה אלא לבעה. (בראשית ר כה) וידע אדים עוד את אשתו אלא דסליק ליה עטרא על רישיה הפלין על הרראש. ובבד סליקת פמה חילין סליקין עמה. ובבד נחימת פמה חילין נחתין עמה. ואatkria נשות יתרות דירתין עמה קדישא. ובחוון אית לון נייחא לשראל בשבותם ויוםין טבין?

וַיְיָנָה קָדוֹשָׁה, בְּכָל שְׁשֶׁת יְמִינָה הַוְּלָכֶת נָזְדַת מִמְקוּם לִמְקוּם. וְאֵם מָזְחָאת צְדִיק בָּעוֹלָם, נְדַבְּקָת בָּו. אֵם לֹא, חֻזְרָת לִקְנָה וּמִתְחַבָּאת שְׁם, בָּאוֹתָו מִקּוֹם שְׁנָקְרָא קָן צָפֹר. וְמָה הָוָה פָּקָן שְׁלָה? מַטְטוֹרָן שְׁשָׁמוֹ שְׁדָיִי, שְׁהָוָה שׁוֹמֵר הַשְׁעָר שָׁגָאמֵר בָּו (תְּהִלִּים קָה) זֶה הַשְׁעָר לָהּ).

וּמְשׁוּם זֶה בָּמַזּוֹזָה, שְׁדָיִי מִבְחֹזֶה וַיְיָנָה מִבְפְּנֵים. שְׁלָשׁ מִאוֹת שָׁשִׁים וְאֶרְבָּעָה מִלְאָכִי תְּפִלָּה הַם בְּחַשְׁבּוֹן יְמֹתַת הַשָּׁנָה, שְׁלָשׁ מִאוֹת שָׁשִׁים וְתְּמִשְׁחָר אֶחָד. זֶה יוֹם הַפְּפּוֹרִים שָׁאַנְיָן לְשָׁטָן שְׁלָטָן עַלְיוֹן. הַשָּׁטָן כֶּךְ עַוְלָה שְׁלָלָשׁ מִאוֹת שָׁשִׁים וְאֶרְבָּעָה. בְּמִקּוֹם שָׁשֶׁם מַזּוֹזָה, אַין לוֹ רְשׁוֹת לְהַתְּקִרְבָּה, וּמְשׁוּם זֶה (דְּבָרִים יַי) וּמִתְבְּקָם עַל מַזּוֹזָה בִּיתָה. מַזּוֹזָה - זֶן מְוֹת. וּמְשׁוּם זֶה, כְּשֶׁלָא מַזְכִּאת מִקּוֹם, חֻזְרָת לִקְנָה שְׁהָוָה מַטְטוֹרָן, שְׁחַשְׁבּוּנוּ שְׁדָיִי, שְׁשֶׁם יְהוָה בְּעַל הַיִנָּה קָדוֹשָׁה.

וּבְשַׁבָּת שְׁשֶׁם צְדִיק, וּפְתַבָּא אַלְיוֹ הַיְוָנָה לְעַת עַרְבָּה, מְשׁוּם שְׁהָוָה הַחִיחָד שֶׁל הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ. וּכְשִׁישׁ צְדִיק לִמְתָה, הַוָּא בְּמִקּוֹם שֶׁל יוֹם הַשְׁבָּת, שְׁהָוָה שְׁדָיִי שְׁלָמָעָלה, וּבוֹ מִתְחִידָת הַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּשֶׁמְזָחָאת מַנְיָחָה, וְלֹא הַוְּלָכֶת מְטַלְטָלוֹת מִמְקוּם לִמְקוּם וּמִאַתָּר לְאַתָּר.

וְמי הָוָה הַצְּדִיק שְׁנְדַבְּקָת בָּו? אַוְתוֹ שְׁכַלְול מִכֶּל הַמְדוֹת שֶׁל הַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שָׁגָאמֵר בָּו וַיְכֹלָה, פּוֹלֵל הַכֶּל. שְׁכַל הַסְּפִירֹות נְכַלְלוּ בָו, שְׁהָוָה חֲסִיד וְגּוֹמֵל חֲסִד עִם הַשְׁכִינָה, וּנוֹתֵן לְהַתְּקִרְבָּה בְּגִבּוֹרָה. וְכֹךְ בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה נְוֹתֵן לְהַתְּקִרְבָּה. הִיא נְדַבְּקָת, וְלֹא אַתָּמֵר עַל צְדִיק אֶחָד הָעוֹלָם עוֹמֵד. הִיא הַעֲמֹוד

וַיְיָנָה קָדוֹשָׁה בְּכָל שִׁתְּיָה יוֹמִין דְּחַל. אַזְלָא בְּעַלְמָא אַתְּדַבְּקָת בָּה. אֵם לֹא אַתְּחַזְרָת לִקְנָה וְאַתְּטַמְרָה פְּמָן, בַּהֲהוֹא אֶתְרָ דְּאַתְּקָרְרִי קָנוּ צָפֹר. וּמָאֵי נִיהָוּ קָנוּ דִילָה מַטְטוֹרָן דִי שְׁמָה שְׁדָיִי, דְּאַיְהוּ נְטִיר תְּרַעָא דְּאַתְּמָר בִּיה (תְּהִלִּים קָה) זֶה הַשְׁעָר לָהּ).

וּבְגִין דָא בָּמַזּוֹזָה שְׁדָיִי מִלְבָר יְהוָה מַלְגָא. דְּשָׁסְדָ' מַלְאָכִי חַבְלָה אֲנוֹן בְּחַשְׁבָּן יוֹמִי שְׁתָא שְׁסָדָה חַסְרָ חד. דָא אַיְהוּ יוֹם הַפְּפּוֹרִים דְּלִילִת לְשָׁטָן שְׁוֹלְטָן עַלְיהָ, הַשָּׁטָן הַכִּי סְלִיק שְׁסָדָ'. בַּאֲתָר דָמַזּוֹזָה פְּמָן, לֹא אֵית לִיהְיָה רְשִׁי לְקָרְבָּא. וּבְגִין דָא (דְּבָרִים יַט) וּכְתַבְתָּם עַל מַזּוֹזָות בִּיהְיָה. מַזּוֹזָה זְיַז מְנוּיָת. וּבְגִין דָא פְּדָל אֵית בִּיהְיָה אַשְׁתְּכַחַת אֶתְרָ, אַתְּחַזְרָת לִקְנָה דְּאַיְהוּ מַטְטוֹרָן, דְּחַשְׁבָּנָה שְׁדָיִי, דְּמְפָן יְהוָה מְאַרְיָה דִיּוֹנָה קָדוֹשָׁא.

וּבְשַׁבָּת דְּמָפָן צְדִיק, (בראשית ח יא) וּפְתַבָּא אַלְיוֹ הַיְוָנָה לְעַת עַרְבָּה. בְּגִין דְּאַיְהוּ יְחִידָא דְּקִוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא וְשְׁכִינָתָה. וּכְדֹא אֵית צְדִיק לְתַהְתָּא, אַיְהוּ בַּאֲתָר דִיּוֹם הַשְׁבָּת, דְּאַיְהוּ שְׁדָיִי דְּלָעֵלָא, יְבָה אַתִּיחָדָת קִוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא. וּמְפָן אַשְׁפָחָת נִיְחָא, וְלֹא אַזְלָת מְטַלְטָלָא מַדּוֹךְ לְדַבָּךְ וּמִאַתָּר לְאַתָּר.

וּמְאֵן אַיְהוּ צְדִיק דְּאַיְהוּ אַתְּדַבְּקָת בִּיה הַהוּא דְּאַיְהוּ כָּלִיל מִכָּל מִדּוֹת דְּקִוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא. דְּאַתְּמָר בִּיה וַיְכִילוּ כָּלִיל כָּל. דָכְל סְפִירָן בִּיה אַתְּבִילוּ דְּאַיְהוּ חֲסִיד וְגִמְיל חֲסִד עַם שְׁכִינָתָה, וַיְהִיב לְהַתְּקִפָּא בְּגִבּוֹרָה. וְהִכִּי בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה יְהִיב לְהַתְּקִפָּא. אַיְהוּ אַתְּדַבְּקָת וְלֹא תָזוֹז מִגָּה בְּכָל שִׁתְּיָה יוֹמִי שְׁבָּתָה. וּבְגִינָה אַתְּמָר עַל צְדִיק אֶחָד הָעוֹלָם עוֹמֵד. אַיְהוּ תְּזוֹז מִמְנוֹ בְּכָל שִׁתְּיָה יוֹמִי הַשְׁבָּת. וּבְשִׁבְילוּ נְאָמֵר, עַל צְדִיק אֶחָד הָעוֹלָם עוֹמֵד.

שנושא הכל, ובו ניפוי יונת נחפה בקסף. היא מכה עליי בכנפייה ימינה עליי מכל המקטרים של העולם.

ובשבילו נאמר (תהלים נה) לא יפן לעוזם מוט לאבדיק. לא יאבה לאבדיק כל און. לא ראיתי צדיק גנעזב וזרעו מבקש לחם. ובו גראית הקשת של גאללה בגיןם מאירים, ומיד בראשית וראייה לזרפר ברית עוזם. ולא חצא בפצאת העדרים מצד הקשת שהוא עבר. ועוד זרקה. הנה אליהו יורד וכמה מהchnerות עמו של מלכים ונשמות.

פְּתַח וְאָמֵר, הַמִּנּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה,
הַהִנֵּה כִּמֶּה מִחְנוֹת שֶׁל מְלָאכִי
חֲבֵבָלה שִׁזְוּרִים עַל הַצָּאן. אָמֵר
לְרוֹעָה שִׁזְוּר אָבִן מִהְמַקְלָע
הַקְדוֹשׁ עַל הַיּוֹם. נְרָמֶז בְּכָתֶר עַל יְזִין
בְּקָמָו זָה: יוֹד הַיִ' וְאַיִ' הַיִ'
אַשְׁר רָאשׁ שָׁאַחַיָּה אֲהַיָּה
הַפְּלָל שֶׁל מִיּוֹב, וְהַוָּא כָּולֶל עַשֶּׂר
אַמְמִירֹת בְּמָו זָה: אלְף הַיִ' יְוֹד
הַיִ' אַיִ'. וּכְפָה הָן סְפִירֹת פְּנִימִוֹת,
לְכַמָּה סְפִירֹת אַחֲרִיוֹת, וְהָן זוּ
עַל גַּב זָו. זָהו שְׁכַתּוֹב פִּי גַּבָּה
מִמְעָל גַּבָּה שְׁמָר וְגַבְהִים עַל הַיּוֹם.
וּבְשִׁבְילָם נָאָמֵר וּכְמָה פְּנִים
לְפְנִים הַנּוֹרָאים, וּכְמָה אַחֲרִים
לְאַחֲרִים שֶׁלָּא נָרָאים. וְאוֹתָם
הַפְּנִימִים הַם: יוֹד הַיִ' וְאַיִ'
הַיִ' יְוֹד הַיִ' וְיְוֹד הַיִ' יוֹד הַיִ'
דָּאַיִ' הַיִ' יְהוּה אֲהַיִ' אֲהַיִ' הַיִ'
אַיִ' אַדְיַן אַדְיַן. פְּשָׁאָותָם
פְּנִימִים מַלְמָעָלה בְּמָו הַטְּעִמִּים
עַל הָאָתוֹת, הֵם זְכָרִים.
דְּכַשְּׁהַפְּנִימִים הֵם לְמִתָּה בְּשִׁבְיל
הַגְּנִיקְדוֹת מִתְּחַת הָאָתוֹת, הֵם
קְבּוֹתָן. וְכָלָם נֹדְעִים בְּסֻד זָה.

עמדוֹד סְבִיל כָּלָא. וּבָה (תְּהִלִּים סָח יד) **כַּנְפֵי יוֹנָה נְחֶפֶח בְּכֶסֶף.** אֲיַהֵי מִכְסִיאָת עַלְהָ בְּגִידְפָּהָא,

ובגינה אתרם (תהילים נה כב) לא יתן לעולם מוט לצדיק. (משלו יב כב) לא יאפה לצדיק כל און. (תהלים לו כה) לא ראתה צדיק נזוב ויזרעו מבקש לחם. ובזה אתחזוי קשת דפרקנא בגינויו נהיין. ומילך (בראשית ט ז) וראיתיה לזופר ברית עולם. (שמות כא ז) ולא תצא פצאת העבדים מסתרא דקשת דאייה עבד. ועוד זרקה. היא אליהו נחית וכמה משרין עמה דמלאכין ונשפתין.

**פָּתָח וְאָמַר בִּצְיָנָא קָדִישָׁא הָא כֵּמָה מִשְׁרִין
דִּמְלָאכִי חֲבָלה קָא מְחַתֵּין עַל עָנָא.
אִימָא לְרֹעִיא דְזִירִיק אֲבָנָא מְקִירֶטָא קָדִישָׁא
לְגַבְיהָו.** (ח'בר בא) **אַתְּרָמִיז בְּכַתְרָ עַלְהָה כְּגֻנוֹנָא**
**הָא יְוַיֵּד הַיִּי וְאַיְוּ הַיִּי דְסִלִּיק אֲהִיה תְּלַת
זָמַנִּין. וְאֵיתָהו אַשְׁרָ רָאָשׁ דְאֲהִיָּה אֲהִיָּה
כְּלָלָא דִמְבָב. וְאֵיתָהו כְּלִיל עַשֶּׂר אַמִּירָן. כְּגֻנוֹנָא
דָא אַלְפָה יְוַיֵּד הַיִּא. וּכְמָה אָנוּן סְפִירָן
פְּנִימָאִין וּכְמָה סְפִירָן אֲחֹוריִים, וְאָנוּן דָא עַל
גַּבְדָא. הָדָא הוּא דְכַתְבִיב (קהלת ז) כִּי גַּבְהָ מַעַל
גַּבְדָא. גַּבְהָ שְׁמַר וְגַבְהָם עַלְיָהָם.**

ובגיניעו אתרט וכמיה פנים לפנים הנוראים, וכמיה אחוריים לאחוריים דלאו הנוראים, ואנו פנימיים אלין יונד ה"י וא"ו ה"י. יונד ה"י וינו ה"י. יונד ה"א וא"ו ה"א, אחוריים, אנו י"ה יהו יהו"ה א' א' אה"י אה"ה. א' א"ד א"נ א"נ. בד אנו פנימיים מלעלא כgon טעמי על אהן, אנו דכווין. ובד פנימיים אנו למתא בגין נקיון תחות אהן, אנו נוקבין. וכלהו